

Література.

1. Постанова Правління НБУ від 06.06.13 р. № 210 «Про встановлення граничної суми розрахунків готівкою», зареєстрована в Міністерстві юстиції України 2 липня 2013 р. за № 1109/23641.

2. Постанова Правління Національного банку України від 15 грудня 2004 року №637 «Про затвердження Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні», зареєстрована в Міністерстві юстиції України 13 січня 2005 р. за №40/1032.

3. Постанова Правління Національного банку України від 21.01.2004 №22 «Про затвердження Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті», зареєстрована в Міністерстві юстиції України 29 березня 2004 р. за №377/8976.

4. Постанова Правління Національного банку України від 09.02.2005 №32 «Про встановлення граничної суми готівкового розрахунку», зареєстрована в Міністерстві юстиції України від 18 квітня 2005 р. за №410/10690.

5. Указ Президента України «Про застосування штрафних санкцій за порушення норм з регулювання обігу готівки» в редакції від 11.05.99 за №491/99.

6. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відом. Верх. Ради УРСР. 1984. Додаток до № 52. Ст. 1122 (з наступними змінами та доповненнями).

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Семихат Ю.М., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Підприємства України самостійно не можуть забезпечити достовірний контроль внутрішніми службами правильності відображення фінансових результатів в обліку та звітності. Для цього вони використовують зовнішній контроль, а саме незалежний аудит, з метою підвищення довіри користувачів до фінансової звітності.

Метою ведення бухгалтерського обліку та фінансової звітності є надання користувачам повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансове становище та результати діяльності підприємства, для прийняття рішень. Тому для правильності відображення фінансових

* Науковий керівник – Кіданова Н.Б. к. н. з держ. упр., доцент

результатів діяльності в бухгалтерському обліку та довіри користувачів і проводять аудит фінансових результатів.

Згідно із Законом України «Про аудиторську діяльність», аудит – це перевірка даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) згідно із вимогами користувачів.

Розпочинаючи аудиторську перевірку, аудитор планує свою роботу. Перш за все аудиторська перевірка розпочинається з визначення діяльності підприємства, проводиться тестування внутрішнього контролю, визначається аудиторський ризик та розробляється загальна стратегія програми аудитора. Аудитор визначає обсяг господарських операцій, кількість первинних та зведених документів, котрі належать перевірці. Після того, як аудитор визначить групу доходів та встановить систему оцінки внутрішнього контролю та бухгалтерського обліку, він вирішує які групи доходів будуть перевірятися та за яким методом (суцільного, вибіркового, комбінованого).

Перевірку аудитор повинен розпочати з ознайомлення джерел інформації, а саме: наказ про облікову політику; внутрішні нормативні документи стосовно формування доходів і фінансових результатів та порядок їх використання; дані первинних документів і звітів, у яких відображається основна інформація формування обліку доходів і фінансових результатів(договори, накладні, рахунки-фактури, виписки банку, цінні папери, податкові накладні, книги обліку продажу товарів, робіт, послуг); облікові реєстри з обліку доходів і фінансових результатів (журнали і відомості по рахунках, оборотні відомості, Головна книга); фінансова звітність – Баланс, Звіт про фінансові результати, Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал;інвентаризаційні матеріали (описи, порівнювальні відомості, розрахунки природнього убутку); оперативна, статистична, податкова звітність; матеріали перевірок і ревізій, проведених органами податкової служби, державної контрольно-ревізійної служби, статистики, банків; матеріали внутрішньогосподарського контролю. Це дає можливість зорієнтуватися в джерелах формування доходів підприємства, мати загальну оцінку фінансового стану підприємства та ефективності виробництва.

Здійснюючи аудит фінансових результатів, потрібно вирішити ряд завдань, такі як: встановлення відповідності визначення фінансових

результатів прийнятій на підприємстві обліковій політиці; повноти відображення фінансових результатів підприємства на рахунках бухгалтерського обліку та у фінансовій звітності; дотримання підприємством межі звітного періоду; правильність використання рахунків 7,8 та 9 класів Плану рахунків бухгалтерського обліку; правильності відображення в обліку списання збитків минулих періодів довгострокової дебіторської заборгованості; правильності розрахунку сум, які мають бути сплачені до бюджету; правильності ведення книг аналітичного обліку реалізації продукції, матеріалів, робіт та послуг; контроль за правильністю віднесення витрат до собівартості продукції; контроль за правильністю визначення, розподілу та використання чистого прибутку.

Одним з важливих елементів аудиту виступає вплив окремих факторів на величину фінансових результатів. Аудитором оцінюється вплив прогресивних факторів формування прибутку: зниження собівартості продукції, підвищення якості та поліпшення асортименту продукції. Враховуються також і негативні фактори такі як завищення цін, тарифів, порушення встановлених стандартів та інші.

Проаналізувавши діяльність підприємства ТОВ «Норма» Харківської області, Нововодолазького району за 2012 та 2013 роки, можна зробити такі висновки: чистий дохід від реалізації продукції(товарів, робіт, послуг) у 2012р. становить 20580,6тис.грн, а у 2013 – 19367,6тис.грн. Чистий прибуток у 2012 році становив 4965,0тис.грн., а у 2013 р. за рахунок збільшення собівартості продукції на 6382,7тис.грн та загалом витрат на 6937,4тис.грн. підприємство отримало збиток у сумі 4993,9тис.грн., відповідно даним форми №2-м «Звіт про фінансові результати» за 2013рік.

Після проведеної роботи та отримання інформації складається аудиторський висновок, в котрому висловлюється аудиторська думка про достовірність фінансової звітності підприємства. Також в аудиторському висновку може надаватися пропозиція щодо поліпшення системи бухгалтерського обліку і контролю на підприємстві.

В аудиті фінансових результатів в Україні можна виділити такі проблеми: нестабільність законодавчої бази; використання шаблонних методів у процесі здійснення аудиту об'єкта перевірки; формальний підхід до здійснення аудиту фінансової звітності; недостатній рівень розуміння аудитором діяльності підприємства та інші.

Щоб вирішити проблеми аудиту пропонуються такі заходи: вдосконалити законодавчу та нормативну базу; розробити єдину систему розрахунку вартості послуг аудиторської фірми; підвищити

якість роботи вітчизняних аудиторських фірм та довіру шляхом посилення вимог до підвищення кваліфікації та інші.

Незалежна думка аудитора щодо достовірності фінансової звітності підприємства має велике значення для прийняття користувачами ефективних рішень. Систематизація завдань аудиту дозволяє краще зрозуміти особливості проведення аудиту фінансових результатів, що призведе до кращого планування та відповідно до проведення якіснішого аудиту.

ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Федоренко Т.М., студентка,
Національний університет ДПС України*

У сучасних умовах світового соціально-економічного розвитку особливо важливим стало інформаційне забезпечення процесу управління, що полягає в отриманні й обробці інформації, необхідної для прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Процес управління полягає у прийнятті рішень та обробці великих масивів інформації. Слід зазначити, що компетентність керівника залежить не стільки від минулого досвіду, скільки від володіння достатньою кількістю інформації про швидкозмінну ситуацію й уміння нею скористатися.

Великий внесок в дослідження проблеми обліково-аналітичного забезпечення процесу управління зробили такі вчені: Ф.Ф. Бутинець, Г.Г. Кірейцев, О.Д. Гудзинський, М.Я. Дем'яненко та інші.

Незважаючи на цінність цих досліджень, існує ряд невирішених теоретичних та практичних питань, що потребують подальших досліджень.

Явища реального світу і процеси, що відбуваються у суспільному виробництві, об'єктивно відображаються за допомогою інформації, потоки якої реально існують поряд з потоками робочої сили, матеріалів і знарядь праці [2].

Актуальність проблеми вдосконалення обліково-аналітичного інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень з метою розв'язання економічних проблем зумовлена сучасним станом національної економіки.

* Науковий керівник – Лелет І.О.